

دوشنبه 2 آذر 5 ذي الحجه 23 نوامبر

شهادت امام محمد تقی (ع) بنا بر قولی در سال 220 هجری قمری...

شهادت امام محمد تقی (ع) بنا بر قولی در سال 220 هجری قمری

با این که قول مشهور مورخان و سیره نویسان درباره شهادت امام نهم شیعیان، حضرت جواد الائمه (ع) بر این است که وی در آخرین روز ماه ذي قعدة، به دست همسرش ام الفضل دختر مأمون عباسی، به شهادت رسید. [همانطور که این رویداد بزرگ را در روز 25 ذي قعدة بیان کردیم]، عده ای از علما، از جمله کلینی در کافی و مسعودی در مروج الذهب، گفته اند، که آن حضرت در پنجم ذي حجه، به درجه رفیعه شهادت نائل آمد. ولیکن آنان، در سال شهادت وی، اختلاف دارند. زیرا کلینی، سال 220 قمری و مسعودی 219 قمری را سال شهادت آن حضرت ذکر کردند.

رحلت شیخ محمد حسین غروی اصفهانی در سال 1361 هجری قمری

خلاصه ای از زندگی این بزرگ مرد عرصه دین و دانش:

ولادت:

روز دوم محرم سال 1296 هجری قمری آسمان کاظمین هم مانند دیگر شهرهای مسلمان نشین بوی کربلا و عطر عشق و عاشورا می داد. همزمانی این تولد مبارک با ماه حماسه‌های همیشه جاوید حسینی سبب شد که کودک کاظمین و مولود محرم (محمدحسین) نامیده شود.

تحصیلات:

کودک کاظمین هنوز در فصل بهاران زندگی بود. تازه در باغ خرم حیات، نونهالی سرسبز بود که توانست هنر ظریف خط و خوشنویسی را - آن هم در انواع گوناگون آن - یاد گیرد. از آنجا که آن روزها هم چون روزگاران گذشته، صنعت خط از هنرهای بدیع و چشمگیر بود. مهارت محمدحسین، آن هم در دوران کودکی وی را در میان آشنایان زبانزد ساخت. پدر هم که به استعداد درخشان فرزندش پی برده بود، باتمام توان وسایل تحصیل و ترقی او را در حوزه علمیه نجف فراهم ساخت تا این استعداد زلال و جوشان هر چه بهتر و بیشتر شکوفا گردد.

محمدحسین در دهه دوم زندگی (در سال 1314 یا 1315 هجری قمری) بود که پا به حوزه بزرگ نجف نهاد و چیزی نگذشت که مراحل کمال را در دروس مقدماتی یکی پس از دیگری پشت سر گذاشت و بزودی در حلقه درس بزرگترین اساتید حوزه آن روز شرکت جست.

اساتید:

- 1 - شیخ حسن توپسرکانی
- 2 - سید محمد طباطبایی فشارکی
- 3 - حاج آقا رضا همدانی
- 4 - شیخ ملا کاظم آخوند خراسانی
- 5 - حکیم محمدباقر اصطهباناتی شیرازی
- 6 - شیخ احمد شیرازی

مشایخ روایی:

بزرگان بسیاری برای علامه غروی اجازه نامه روایتی نوشته اند که برای نمونه دانشمندان زیر را می توان نام برد:

- 1 - بزرگ محدث معاصر حاج میرزا حسین نوری طبرسی، گردآورنده مجموعه روایتی شیعه، مستدرک الوسائل
- 2 - سیدحسن صدرالدین موسوی معروف به صدر کاظمی نویسنده کتاب تأسیس الشیعه
- 3 - میرزا محمدباقر اصطهباناتی شیرازی
- 4 - شیخ احمد شیرازی مشهور به (شانه ساز)
- 5 - شیخ الشریعه اصفهانی.

تالیفات:

- 1 - الاجتهاد و التقليد و العدالة
- 2 - الاصول علی النهج الحدیث
- 3 - الطلب و الارادة عند الامامية و المعتزلة و الاشاعرة، این سه کتاب در يك مجلد بزرگ با نام (بحوث فی الاصول) چاپ شده است.

4 - چندین رساله در مباحث مختلف اصولی

5 - حاشیه بر رساله قطع شیخ انصاری

6 - نهاية الدراية فى شرح الكفاية، در چهار جلد

7 - كتاب الاجارة

8 - صلاة الجماعة

9 - صلاة المسافر

این سه کتاب هم به تازگی در يك مجلد با نام (بحوث فى الفقه) انتشار یافته است .

10 - حاشیه كتاب المكاسب

11 - حاشیه بر كتاب الطهاره شيخ اعظم انصارى .

12 - چندین رساله فقهی

13 - سه منظومه درباره اعتكاف، روزه و نمازجماعت

14 - الوسيلة (توضیح المسائل به زبان عربی)

15 - ذخيرة العباد، (توضیح المسائل فارسى)

16 - تحفة الحكيم .

17 - رساله فى اثبات المعاد الجسمانى

18 - حاشیه بر اسفار ملاصدرا

19 - مكاتبات فلسفى و عرفانى، مجموعه‌ای است از 14 نامه در شرح دو بیت شعر از عطار نیشابورى

20 - تفسیر قرآن این تفسیر که گویا نیمه تمام مانده تاکنون چاپ نشده است

21 - الانوار القدسیة، مجموعه دل انگیزی از اشعار عربی آیت الله غروی است

22 - دیوان مفتقر، این کتاب که شعرهای فارسى حکیم غروی را در خود گردآورده است با نام

نامناسبی که هیچ براننده ایشان نیست دهها بار چاپ شده و انتشار یافته است و این اشتباه از آنجا ناشی شده است که پدر حاج محمد حسن اصفهانی معروف به معین التجار، شرکت (کمپانی) راه آهن بغداد - کاظمین را به عهده داشت و او بود که برای نخستین بار بانی این کار خیر گشت . از اینجا و تنها به همین علت است که دیوان اشعار فرزندش با نام (دیوان کمپانی) و نام آن حکیم الهی به نام (آیت الله کمپانی) معروف گشت . ولی چنانکه شماری نقل کرده اند او از این اسم ناراضی بود و از شنیدن این کلمه بیگانه به سختی ناراحت می شد.

23 - دیوان غزلیات یا مجموعه عارفانه ها

شاگردان :

مکتب علامه غروی را چه در علم اصول و فقه و چه در حکمت و فلسفه باید از مکتب های بسیار پر برکت شیعه به حساب آورد. حدود یکصد و پنجاه بزرگوار افتخار شاگردی در مکتب علامه غروی را داشته اند. عجیب اینکه در میان شاگردان از مرجع تقلید و فقیه و فیلسوف گرفته تا مفسر و محدث و متفکر و نویسنده و عارف و واعظ و ... را می توان دید که همگی به نوعی به شاگردی غروی اصفهانی مباحث می کرده اند. اکنون ما تنها از بعضی از آنان نام می بریم، حضرات آیات :

1 - سیدمحمد حجت کوه کمری

2 - سیدحسین طباطبایی بروجردی

3 - سیدمحمد هادی میلانی

4 - سید ابوالقاسم خویی

5 - سید عبدالاعلی سبزواری

6 - سید محمد کاظم موسوی حسینی

7 - شیخ سلمان خاقانی

8 - شیخ محمدتقی بهجت فومنی رشتی

9 - حاج شیخ علی محمد بروجردی

10 - علامه سیدمحمدحسین طباطبایی

11 - علامه شیخ عبدالحسین امینی تبریزی

12 - شیخ محمدرضا مظفر

13 - شیخ محمدحسین مظفر

14 - محمد طاهر آل شیخ راضی

15 - سیدمحمد حسین طباطبایی تبریزی

16 - سیدمحمد هادی میلانی

17 - سید ابوالقاسم خویی

18 - میرزا یوسف ایروانی

19 - شیخ اعتماد رشتی

سخن بزرگان :

1 - سیدمحمد هادی میلانی :

شیعه در دویست سال اخیر، فردی به جامعیت مرحوم غروی اصفهانی به خود ندیده است . پس از وفات میرزای نایینی اعلامیه ای به امضای مرحوم ملکی و حضرات آیات آقای میلانی و آقای خوبی به این مضمون انتشار یافت : بعد از مرحوم شیخ انصاری در این اواخر نظیر مرحوم غروی اصفهانی در روحانیت تشیع پیدا نشده و در حوزه نجف اشرف نظیر ایشان نیست .

2 - سیدمحمد حسین طباطبایی :

استاد بزرگ، حکیم خدانشناس و فقیه پارسا و دایرمدار آسمان پژوهش و تحقیق، و سالک و مرزبان سرزمین دانش و تدقیق، شیخ محمدحسین اصفهانی غروی است که خدا مقام بلندش را بلندتر سازد.

3 - ادیب محمدعلی اردوبادی :

استاد بزرگ ما، یکه سوار هر میدان بود از هر نظر بی نظیر می نمود. و نسبت هر فضیلت به او مانند نسبت دندان‌های شانه به شانه است . او در هر يك از دانش‌های حکمت، کلام، فقه، اصول، تفسیر، حدیث، شعر و ادب، تاریخ، معارف، اخلاق و عرفان به طور مساوی وارد بود و در هر کدام از ملکات برتری بخش و روحیات کریمانه و کارهای نیکو و گسترده و فضیلت‌های توصیف شده، از حدیث شدید در عبادت و خطر کردن در زهد، و شب زنده داری گرفته تا سجده های طول و دراز و ریاضت و تهذیب و محاسبه نفس، همه و همه برای او یکی و مساوی بود ... و به هیچ وجه برای خدا، مشکل نیست که جهان را در يك فرد جمع کند و حکمت نوری است که خدا در دل هر کس که سزاوار باشد می اندازد.

4 - سید عبدالعزیز طباطبایی یزدی :

من در تاریخ تشیع، فیلسوفی متعبدتر از شیخ محمدحسین اصفهانی نمی شناسم . او عاشق دعا و عبادت و شیفته نماز و زیارت بود. به اهل بیت اطهار علیهم السلام ارادت ویژه ای داشت .

وفات :

پنجم ماه ذیحجه سال 1361 هجری قمری روز دوشنبه بود که از فراز بارگاه قدس مولا علی (علیه السلام) خبر وفات بزرگ استاد نجف به گوش همگان رسید. این خبر چنان نابهنگام بود که فضلا و دانشوران حوزوی را دچار تحیر غمبار کرد. آری تشییع پیکر نابغه نجف و خادم صادق امام حسین (علیه السلام) با نام و یاد حسین (علیه السلام) برگزار شد و در آستان قدس علوی، زیر ایوان طلای مولا جنب مناره شمالی در مقبره کوچکی در کنار مقبره علامه حلی به خاک سپرده شد.

درگذشت مهدی خالدي موسیقي دان در سال 1369هجري شمسي

مهدی خالدي موسیقي دان با سابقه در سال 1369هجري شمسي در هفتاد و يك سالگي در تهران درگذشت. خالدي موسیقي را نزد استاد صبا آموخت و پس از ایشان دومین نوازنده‌ای است که در رادیو به تکنوازي پرداخت. استاد خالدي به مدد هوش فراوان خود در مدتي کوتاه تمام ردیف‌ها را آموخت و به جز سبک استاد صبا، شیوه‌های دیگری نیز در نواختن ویلن ابداع کرد که هم اکنون توسط نوازندگان و اهل فن نواخته می‌شود.

درگذشت غلام حسین درویش خان موسیقي دانان بزرگ ایران در سال 1305هجري شمسي

غلام حسین درویش خان معروف به درویش خان از موسیقي دانان بزرگ ایران در سال 1305هجري شمسي درگذشت. درویش خان در کودکی نواختن سه تار و بعد تار را نزد پدر آموخت. درویش خان ساختمان سه تار را استادانه تکمیل کرد و يك سیم به پنج سیم آن افزود و آن را به صورت متداول امروز درآورد. همچنین درویش خان پیش درآمد‌های بدیع ابداع کرد که گامی مؤثر در راه پیشرفت موسیقي ایران بشمار می‌رود. استاد به تصنیف توجه بیشتری داشت و به آن رونقی تازه بخشید. درویش خان موسیقي سنتی را از دربار امیران و سلاطین به میان مردم آورد و در کلاس خصوصی خود به احوال شاگردان مستمند و با استعداد خود رسیدگی می‌کرد.